

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre
Félévre
Negyedévre
Egy hónapra

Egyes száma ára 4 kr

10 kr. — kr.
5 " — " —
2 " 50 " —
1 " — " —

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hat hasábos postai sorost 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többihez
hirdetéseik aiku szerint jutányos aron vetetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beiktatva 20 kr

Munka és politika.

— jul. 18.

Politikus nemzet a magyar. Azelőtt katonanemzet volt eredeténél, természeténél és a szükségnél fogva, mert törökök és németek ellen folyton harcolnia kellett, hogy megtartsa életét és hazáját. De mióta ránk jött a német világ, a császári hadseregek megszállták országunkat, az állandó hadsereg német lett, amint hogy még most is az, s a magyarokat a főbb tisztségekből az idegenek kiszorították, katonanemzet lenni megszűntünk s maradtunk földmivelő nép és politizáló nemzet. Az egész világon a nemesség a katonai szolgálatban keres állást, diszt és kenyeret.

Csak Magyarországon vonult nagyszámu nemességünk ettől vissza, mert hazafiságával összeférhetetlennek találta az osztrák hadsereg szellemét, nyelvét és feladatait. Pörlekedve a bécsi udvar kormányával alkotmányunkért, jogainkért, szabadságunkért lettünk jogász-nemzet. Meggyűlés és országgyűlés foglalta le egész közéletünket, a magasabb osztályok ambíciójának nem maradt más út nyitva, csak a hivatal, melyhez a jurisprudenciával juthatott a magyar ember.

Társadalmunkat ezen egyoldalúságban találta Széchenyi, s bár a viszo-

nyok nagyot változtak azóta, most is csak úgy van, hogy középiskoláit végezve, ifjúságunk legnagyobb része jogász lesz s ha letette vizsgáit, megyei vagy állami hivatalt keres. Azután politizál passzióból vagy számításból.

Uralkodó faj vagyunk, az is akarunk maradni. S talán ez is teszi, hogy annyira szeretünk politizálni. Seholy sincs úgy, mint Magyarországon, hogy nemcsak a gyülestermek, de minden kávéház, asztaltársaság, korcsma, kaszinó és olvasókör nap-nap után visszhangzik a politikától, sőt társas mulatságoknál is, magánkörben férfiak és nők a haza sorsa felett disputálnak. Gyakran feltűnt előttem, mit külföldön sohasem tapasztaltam, hogy boros fővel a magyar ember hazafias dalokat énekel és nem a szeretőjét, hanem hazáját élteti. Van ebben valamely szép jellemvonás, de ami sok, az megárt.

Ugyanis a politikából megélni nem lehet. Nálunk ugyan sokan, miután mindenüket elverték, vagy még az apjuk költötte el a vagyont, korteskedéssel és politizálással keresik kenyerüket s a szerencsésebbek annyira tudják ezt értékesíteni, hogy stréberségükkel nagy jövedelmekre és vagyonra tesznek szerit. De ez a nemzet egészére nézve csak olyan, mint a lutri: sokan játszanak, legtöbben vesztenek, néhányan nyernek

s aki a főnyereményt megüli, főispán, miniszter és bankdirektor lesz, ami azután csábitóltag hat az egész közönségre s minden szolgabíró, ügyvéd vagy jogtanár azt hiszi, ha képviselőnek megválasztják, belőle is miniszter és gazdag ember lesz.

Emellett a neves verseny mellett a közönséges munka elveszti értékét és becsületét. Társadalmi állásban bátrabbnak képzelet magát, ai kezével dolgozik s nincs hivatalban. A tisztviselő pedig, s aki a közéletben szerepel, hatalmasabbnak, előkelőbbnek érzi magát amannál, s ezt gyakran érezteti azzal a közönséggel, melynek ügyeit intézni köteles s melytől fizetését huzza.

Következménye pedig ennek az állapotnak a nemzet egyenlőtlen fejlődése. Panaszkodnak is gyakran a proletár intelligencia sokaságán, hogy sok az ember és kevés a főka, vagyis több a hivatalkereső, mint a hivatal. Ez pedig annyival elszomorítóbb tapasztalás, mert sok ezernyi fiatal és nem fiatal ember 18—20 esztendeig tanul, vizsgázik, szellemi tehetségeit kiműveli, magasabb értelmiségének megfelelő igényeket táplál s a társadalom meg is követeli tőle, hogy úgy éljen, mint a művelt társaság vagyonosabb tagjai, de ha csak rendkívüli protekciója nincs, hiába pályázik bárhova, életét mint napidíjas vagy va-

Oláh temetés.

— A Debreczeni tárczája. —

I.

Husz éves legényfia halt meg Popa Sámsonnak. Lefektették deszkakoporsóba, két gyerit tettek a fejéhez, kettőt a lábaihoz és hagyták al dni.

Akármit csinálhat Popa Sámson, fel nem ébred az öböt. Süthet minden gabonájából szent kenyeret az Isten szolgájának, odaadhatja fele vagyonát a templomnak, a másik felét pománabá a falu szegényeinek, akkor is aludni fog az a fiu.

Este eljön hozzá, a ki jó embere. A mig a pálinkából tort isznak, kurjongatnak, káromkodnak és ha nagy a Popa Sámson szomorúsága, reggelig haza sem eresztik őket. — Virrasztanak annak, a kinek nem fog többet megvirradni! Az is megtörténik, a milyen verkedős az oláh, hogy hajbakapnak, ütök egymáshoz a padot, pálinkás csuprot és még nem történt meg az a csuda, hogy kinyitotta volna a szemét az, a ki koporsóban alszik, ha mindjárt őt magát döngötnék is.

Poda Sámson fia sem ébred fel.

Délután eltemetik. Poda Sámsonnak nincsen felesége, gyermeke is csak egy volt, — hát nincs, a ki segítene neki a sirásban. Pedig a temetésig kifogynak a könnyei. — Nem volna a ki sirjon, mikor kitezik a koporsót az udvarra, a ki jajgatna, mikor a temetőbe kísérik. Ugy temetnék el, mintha a falu fizetné, pedig Poda Sámson megtudna venni egy egész

falut a pénzével és még akkor is maradna neki annyija, hogy busasan kifizesse a papot, a ki fiát temeti, a harangszót, a kántort és mindenkit.

Popa Sámson vásárol sok pénzért — sok sirást.

Csak oda iizenjen a Baba Varvuranak, Linának, Savetanak és a többinek, vagy akár ne iizenjen úgy is eljönnek kínálói a portékájukat. Sirást.

Botorkászó, ránczos, görbe vén asszonyok, a kinek fizet Popa Sámson külön hatvan krajczárt. (ne mondják, hogy fősvény) és ő maga akár egy könnyet se hullasson, elvégzik azok helyette. Ugy ömlik a szemükből a víz, mint a csatornából, ha meg éppen husz éves ember, a kit elsirnak, óbégatnak még litániákat is hozzá.

Popa Sámson lekuporodik alacsony székre a ravatal mellé és várja, hogy jöjjenek a sirató asszonyok.

Az elsőől megkérdezi:

— Becsületes a ruhád?

— Egyszer sirtam veled.

A többit mondja kérdezés nélkül a banya. Hogy milyen kár azért a fiúért, élhetett volna száz esztendeig is. Ha meg sem fizetnék, akkor is tudna sirni utána. — A másik előre dicsekszik a maga holmijával, a mikor még nem is kérdezte Popa Sámson.

— Láttal a Dochia temetésén?

— Jobban is sirhattál volna.

— Ne mond, Sámson. Akkor a Danila

temetéséről érkeztem. Szegény Danila, az is

csak olyan fiatal volt, mint a te fiad. Szép, egyenes, becsületes. A harmadik mindjárt mutogatni is akarja a mesteriségét. Sir, mint a zápor.

Te Sámson, megmondtam, hogy hagyj békét annak a doktornak. Hivtad volna a Baba Rafilát, többet tud, mint az az okularés számar.

— Eljöhetsz délután. Menj!

Az utolsó megvárja, hogy kihuzódjék a többi a szobából. Megöbbiti egy kicsit az egyenes derekát, a kendőjét lehuzza az arcára, hogy ne sok lássék belőle. Magas, szikár, halovány leány.

Megáll Popa Sámson előtt és várja, hogy reá nézzen.

— Te is itt vagy, Anete? . . . sokáig kellett néznie Popa Sámson, hogy megismerje.

A leány körülloppja szeméit a szobán. Mikor azt látja, hogy egészen üres, közelebb megy az emberhez, le is hajlik hozzá egy kicsit.

— Én is eljőnék délután sirni, ha akarod.

— Te, Anete? Mit mondana az anyád.

— Tudja. Először, mikor mondtam, majd hogy meg nem vert. Azután mégis szidátt, hogy semmit sem keresek a hazhoz, mert éhes volt. Utoljára ő mondta, hogy jöj-jek el.

— Nem vagy te öreg asszony, Anéta.

— Eogedd Sámson, hogy sirjak. Meglátod úgy megsiratom, akár csak a mátkája. —

lamegy irodában hónapos kénytelen nyomorogva tölteni és elvesztetni.

Akár angol, akár német, akár francia, vagy tessék nevezni bármely nemzetet, mindenütt sokkal nagyobb a munkamegosztás, mint nálunk s nincs az a ferde, egyirányú nevelés és foglalkozás.

Ha egy apának több fia van, csak ha módos, küld belőle egyet a jogi egyetemre, a többiből lesz iparos, orvos, mérnök, gépész, kereskedő, professzor, vegyész, pap, katona, gazdász, erdész, stb. szóval a polgári foglalkozásoknak egész sokasága közül választ, ami a fiu egyéniségének legmegfelelőbb s a viszonyok szerint leginkább kecsegtet jövedelmmel.

Am soha senkinek nem jut eszébe lenézni a gyárost vagy a mestermestert, vagy a kereskedőt, vagy bármely tisztességes foglalkozást azért, mert nemcsak eszével, de kezével is dolgozik. Hiszen azért teremtette Isten a kezét.

Pedig azok az angol, német, francia, belga vagy holland urak nagyobb urak nálunknál; műveltebbek is, gazdagabbak is. Talán nekünk sem derogálna ha velők versenyeznénk a munkában, hiszen tehetségben a magyart nem mulja felül egyik nemzet sem.

Igazságtalanok volnánk, ha ezt a jelenséget a magyar nemzet hibájául róvnók fel, mintha nem akarna dolgozni. Az elfogultság megvan a régi nemesség tetemes részénél, mert kivált a mamáknak meg az urfiaknak, no meg a kisasszonyoknak ez is, az is derogál.

Hanem keressük az okokat mélyebben, mert hogy ha az anyagi munka különböző ágaiban nagy sikerek kecsegtetnék az apákat és a fiukat, csakhamar elenyésznének az elöitételek. Azonban sajnos, Magyarország közgazdasági helyzete egyfelől s politikusaink hibái és mulasztásai másrésztől Magyarországot megfosztották a termelési ágak harmonikus fejlődésétől.

Vegyük a dolgot gyakorlatilag.

Azt mondom a fiainak: légy mérnök, azt feleli vissza: mi lesz belőlem? Vasuti mérnök, azaz hivatalnok, még pedig az alsóbb díjosztályokban; vagy magánmérnök valamelyik tiszai szabályozó társaságnál, csekély fizetéssel s a földesuraktól kellemetlen függésben. Hát légy asztalos vagy géplakatos; adj apam tőkét, hogy ha az ipariskolát elvégeztem üzletet nyithassak, mert Budapesten segéd, vagy a falun kisiparos lenni nem akarok.

Elküldelek a bányászakadémiára; Isten ments, a bányászok és erdészek mind el vannak temetve, megöregszenek mire ezer forint fizetést kapnak, csak nem akar édes apám kiküldeni Afrikába vagy Ausztráliába! No fiam menj a kereskedelmi akadémiára; hát azután botos legyek Mezőberényben? Nem bírok versenyezni Budapesten, de ha apám tud szerezni protekciót, jó, tegyen be bankhivatalnoknak valamely pesti hitelintézetbe s ha kedvez a szerencse alapítok én is egy vidéki takarékpénztárt, s leszek igazgatója.

Ez hát az egyetlen üzlet, melyről beszélhetünk; ez és a vasút. Kérem a tisztelt szülőket és a kormányt, nem igaz, hogy nagyon sok magyar fiatal ember talál alkalmazást a bankoknál s a forgalmi vállalatoknál? A többi üzlet pang s nem kecsegteti a fiatalságot, hogy pályáját azon keresse. Avagy nem az orvosok is — pedig nagy a hiány — államosítottatni kívánnak, mert alig bírnak megélni.

Ha csakugyan elértük volna azt a boldog békét, hogy kevesebbet kell politizálni és többet ráérünk dolgozni, a nemzet sorsát intéző férfiaknak legyen főgondjuk, hogy több tért és alkalmat szerezzenek a munkának.

Gazdasági politikánk feladata ez; oly sokszor halljuk hangoztatni az iparpártolást és kereskedelmi érdekeinket, de vajmi ritkán találkozunk azzal az igyekezettel, nemzeti ipart teremteni a

nemzeti munkának, hogy ne csak egyes vállalkozók nyereszkeskedjenek, hanem új keresetágak nyiljanak a nemzet munkás rétegeinek.

Minden egyéb politika felett jó közgazdasági politika az, miől a magyar nemzet sorsa és jövője függ, ..

BELFÖLD.

Magyar hazafias liga. Új egyesület van alakulóban a fővárosban, a címe hazafias szövetség. Oly szervezetet akar a szövetség alkotni, mely a magyarság érdekeit minden terepen megvédelmezi. — Programjában azt mondja az alakuló egyesület: Legyünk mi is sovíniszták, a mint sovíniszták a francia a német és minden nagy nemzet. Célul tűzték ki a közszellem irányítását és a polgár erények fejlesztését, mindenek felett pedig a magyar iparnak minden terepen való pártolását.

Ugyan ez a céljuk a közművelődés terepén is. Pártolni kell a sokszor selejtes irodalmi művek helyett a magyar irodalmat, a színházakban a magyar darabokat. Ki kell pusztítani az orfeumokból az erkölcsönő, idegen fercelményeket. Ne a marsokat, polkakat, keringőket hallgassuk, hanem a magyar dalt, a magyar zenét. Törekezzünk arra, hogy Magyarország minden lakója beszéljen magyarul s magyar legyen a neve is.

Sok szép cze, a melynek megvalósítását tisztá szívéből kívánjuk az egyesületnek.

Az eddigi jelekből itelve az egyesület minél elebb megalkul, tagjai már most is szép számmal vannak, némi anyagi tőkevel is rendelkezik s minden, kivált írói, körben sok pártolóra talál.

Legelső szereplésül az egyesület Petőfi ünnepséget tervez, mely ünnepen való részvételre a sikerre való kilátással Jókai Mort is felkéri.

Kormánybiztos Csongrád megyében. A Csongrád megyei elnök legközelebb mozdítást küldött szándékozik meneszteni Széll K. miniszterelnökhöz, mint belügyminiszterhez azon kéréssel, hogy a csongrád-megyei állapotok és állítólagos visszaélések megvizsgálására kormány biztost küldjön ki.

Postások öröme. A keresk. miniszter felhatalmazta a posta, távirtda és távbeszélő elnökgazgatóját, hogy a posta-távirtda tisztelő tanfolyam azon hallgatói, kik f. é. június hónapban az alapvizsgán minden tárgyból jelesen

Annál is jobban. Engedd Sámson, nem bánod meg.

— Jó. De után öltözz fel és jere.

— Áldjon meg az isten, Sámson.

De után elsőnek jött el legényt siratni Ane a leány.

II

Különben nincs szebb az oláh temetésnél. Mintha mindenki sirna ott, a ki nem is sir.

Kiviszik a koporsót az udvarra, leteszik két szekre, a kinek az nincs, padot állít alája. A hallott fejéhez a pópa áll, a labához Pópa Sámson. Kétfelől a sirató asszonyok.

Oláh legények énekelnek bus, halotti dalt, a minek az a refrainje: »Uram irgalmaz nekünk! Az egész utána mondja, mint egy khorus: »Uram irgalmaz!»

A pópa egyszerre imádkozik is, énekel is, sir. Ki nem érti a beszédét, annak is eljut a lelkebe. A Krisztusos keresztet megtámasztja a koporsó fejéhez, hogy sorba csokolja, a ki jó embere volt a Pópa Sámson fiának. Eddig szép a temetés. Az ember el tudná felejtetni, hogy az udvaron van s letérdepelne, mint a templomban, ha nem látná a koporsó körül kétfelől a feketeruhás, csörgőszemű, óbégató vén asszonyokat.

Adott nekik Pópa Sámson temetés előtt egy pohár pálinkát, a mitől erőt kapnak,

hogy felverjek kialtozásukkal az egész falut. A melyik faradt egy kicsit, lehányja magát a koporsóra, és nyöszörög, a mig pihen.

A koporsón összelegyedik a Pópa Sámson könnye a sirató asszonyok csörgő könnyével, mint a mikor pocolyavizet kavarunk össze szenteit vízzel.

Ezért nem mindig szép az oláh temetés. Az bizonyos, hogy Aneta leánya nem jól szolgált rá a maga hatvan krajczárjára. Dörzöli a szemét, hogy kiveresednek és nem sokat sir.

Megáll egyenesen, nem is egészen közel a koporsóhoz, rea mereszti szemét a fehér szemfedőre, a minek kilóg a négy szele és elfelejti, hogy mit ígert Pópa Sámsonnak, mikor felfogadta: Meglátod, ugy megsiratom, akár csak a mátkája. Annál is jobban.

Mikor a temető felé indulnak a koporsóval, akkor pihenőt tartanak a siró asszonyok. Gyűjtik az erőt, hogy legyen a siral. Ott szolgálnak rá igazában a bérre.

Akad olyan is, a m lyik ott nekiveti magát, hogy ugrik a holt ember után. — Az igaz, hogy előre megmondja a legmarkosabb legénynek, a ki odább lödítja, mikor ugy kellene, hogy ugorják.

Aneta leány elfelejtette előre megmondani, hogy megfogják. Akkor kapják utána, mikor eset is már.

Sikoltott is olyant, hogy a levegőt hasítottta egészen az ember agyáig. Lefektették a fűre a maga módja szerint és öntötték vizet a fejére, megdörzsölték a halántékán és mikor kinyitotta a szemét, nagyon megdicsérte, hogy ügyes leány, a Baba Savéta, Lina és a többi.

Ezért megérdemelte a Pópa Sámson 60 krajt. Kifizették és odaadta az anyjának, aki hazáig megitta a felét, a másik felével vett málenak való kukoriczát.

Azért, mert részeg volt az Aneta leány anyja, nagyon megszidta a gyermekét, hogy otthon ki nem fogyott a sirásból. Sirt volna inkább ott, ahol kellett.

Káromkodott, ahogy a száján kifért.

— Bolond leány, most sirsz?

Másnap már ugy kérdezte:

— Rosz leány, mégis sirsz?

Aztán csak így:

— Szegény leány, mindig sirsz!

Utóljára nem is kérdett semmit. Nem bánta, hogy sir.

És Pópa Sámsonnak nem volt aki megmondja, hogy az Aneta leány megtartotta, a mit ígért. Ugy megsiratta a 20 éves legény fiát, akár csak a mátkája.

Annál is jobban.

Lengyel Sándor.

vizsgáltak, valamint azon gyakornokokat, kik az 1900. évi febr. hóban megtartandó szakvizsgát szintén minden tárgyból jeles eredménnyel fogják letenni, posta-távirda tisztékké és pedig az utóbbiakat soron kívül, kinevezzék.

A miniszternek a posta-távirda személyzet iránt tanúsított ezen újabb jóakaratu gondoskodása a volt tanfolyam hallgatók körében szinte örömet keltett s hathatós impulst fog adni ugy a tanfolyam, mint általában a posta-távirda személyzet niveaujának emelésére.

Az 1898. évi zárószámadás. Az állami számvéviszéknél serényen dolgoznak a zárószámadáson, amely mellett éppen csak a legsürgősebb folyó ügyeket intézik el. A 4. század meghaladó részletes zárószámadásból, valamint a kormány kezelése és igazgatása alatt álló alapok zárószámadásából már több elkészült; a még hatralevőkkel, valamint a sommázattal s az állambiztartás mérlegével azonban előreláthatólag csak augusztus vége felé készülnek el. A zárószámadásal egyidejűleg az idén is elkészíti s előterjeszti az állami számvéviszék az 1898 évben nyugdíjazott állami alkalmazottakról, va amint az özvegyekről s árvákról szóló kimutatást is.

A nagy család és a kis család.

— Az állam és a hivatalnokok. —

Debreczen, jul. 18.

A magyar állami és köztörvényhatósági tisztviselőknek különösen s az egész közvéleménynek általában régi és egyetemes s bizonyára jogos követelését van hivatva kielégíteni az a törvényjavaslat, melyet a magyar állami tisztviselők orsz. szövetsége dr. Keleti Ferenczel dolgoztatott ki s melynek alapelvei felett egy szakértőzetlet a napokban folytatott beható s részletes vitát.

Ennek a mozgalomnak az a célja, hogy a kormány rendelkezésére adjon egy alaposan megvitatott törvénytervezetet, a mely közvetlenül érdekelt körből véve származását, alapul szolgáljon arra, hogy a kormány e fontos érdekekben elhatározó lépésre határozhassa magát.

Az állami tisztviselők körében nemcsak, de az egész társadalomban már régóta fogva indult meg a mozgalom az iránt, hogy a törvényhozás az állami alkalmazottak szolgálati viszonyát szabályozza. Az egymást fölvaltó kormányok esetenként következetesen tettek igéreteket arra, hogy ezt a kérdést törvényhozási uton megoldásra viszik,

Az ígérlet mind maig ígérletnek maradt. A tisztviselők egyre sürgettek a megoldást, a társadalom maga is követelőzőleg lépett fel a kormányokkal szemben, de mindekkor sem a tisztviselők, — sem a társadalomnak e nemű akciója alig vitte valamivel előbbre a kérdést.

Végre a magyar állami tisztviselők országos szövetsége maga állott a mozgalom élére, s hogy a gyakorlati megvalósulás útját egyengetse, saját kebelében dolgoztatott ki törvénytervezetet, mely ily uton már tán nemsokára a törvényhozás asztalára kerül s meg a béke jegyében ez a nevezetes kérdés is megoldást fog nyerhetni.

Hogy egy ilyen törvényre van-e szükség, vagy nincs, azt hi szük, felesleges e felett vitakozni. Minden művelt álamban megvan már régóta oldva ez a kérdés törvényhozási uton, de nálunk csak éppen az utóbbi évtizedben kezdtek kormány körökben egy kissé komolyabban foglalkozni ezen fontos kérdéssel.

Minden érdekelt tényező készséggel elismerte ugyan, hogy az állami alkalmazottak szolgálati viszonya törvényhozási uton véglegesen szabályozandó. Amde mindekkorig csak éppen addig haladt a kérdés, hogy ezen követelés jogoságát az arra hivatott faktorok elismerték. Komolyabb, elhatározóbb lépést egyikük sem tett.

Most talán, ha kész munkát fog a kezébe kapni — nem marad a kérdés anynyiban, hanem odasorozzák a törvényhozás feladatai

körébe és rajta lesznek, hogy a tervezetből országos érvényű törvény válják és ezen az uton egy régen érzett közszűség kielégítést nyerjen.

Hogy az államtisztviselői kar, mihelyt közzolgálati viszonya törvényhozásiag rendeztetik, mennyiben fog öntudatosabb és eredményesebb működést kifejteni, azt bizonyítani azok az államok, a melyekben a pragmatika kéde-e már megoldást nyert.

A tisztviselők, kik az állam rendelkezésére bocsátják a tudásukat, idejüket, készségüket s munkájukat, joggal megkivánhatják, hogy az állam, mint a mely igénybe veszi a tisztviselőknek a munkáját és a maga javára használja ki a tehetségüket, maga is világos és félre nem érthető módon tájékoztassa az illető alkalmazottakat arról, hogy azzal a szolgálattal szemben melyet az ő javára igénybe vesz, ő maga, tehát az állam, minő formák közt s mikép teljesíti a megfelelő viszonzolgálatokat.

Ön udatos, hivatásának élő s eredményesen működő köztisztviselői kar csak úgy lehet kiformálni, ha minden viszonylatban, a melyhez az állammal es viszonylatban, a jogok és kötelezőségei viszonyos teljesítésének. Csak ha mindkét félre nevez kölcsönös szabályozást nyer e jogviszony, lehet számítani arra, hogy állam és tisztviselők közt nem merülnek fel olyan komplikációk és érdekösszerűkötések, melyek ma még napirenden vannak és bémítolag hatnak a tisztviselők köztevényeségére.

Hihető és varható, hogy a tisztviselők országos egyesülete által ilyen alakban megindított akció most már eredményre fog vezetni és a törvényhozás most már nem fog késni ezt a fontos kérdést az állam s a tisztviselői kar kölcsönös érdekeiben véglegesen megoldani.

KÜLFÖLD.

Szerbiai csendélet. Ugy látszik, hogy a szerb kormány az összeesküvés ellen tett intézkedéseinek megis csak engedett a külső behatásnak, bár eddig hivatalosan azt hangzolta, hogy lebetlenek tart minden ebbe a kizárólag belügybe való idegen beavatkozást. Belgrádból tegnap az a sugalmazott hír érkezett, hogy az eddigi letartóztatások között legjelentősebb a montenegrói fejedelem nagybátyjának, Blazó Petrovicsnak elfogatása. Blazó Petrovicsot a szerb kormány 1894-ben kitiltotta Belgrádból s ez azóta Dél-Nagyországon élt. A radikális kormány utóbb megengedte neki, hogy visszatérjen és azóta segélyt is húzott a szerb kormánytól. A vizsgálata nézve igen fontos annak kiderítése, hogy az összeesküvés szálai nem nyulnak-e Genfig. Peto Karagyorgyevics tartózkodása helyeig, mert azt beszélük, hogy röviddel a merénylet előtt Pancsován és Zimonyban látták.

A Dreyfus-ügy kommunikéi. A hadügyminiszterium ma két kommuniké tesz köze. Az egyikben azt mondja, hogy több lap által közölt ama hír, mintha Brugere tábornok a múlt évben azt mondta volna, hogy a Robinombak azt ismerik Nemetországban, mióta Dreyfus a vezérkarban van, — nem igaz!

A másik kommunikében a hadügyminiszter tiltakozik az ellen, hogy ő nyomást gyakorol a rennesi bíróságra. Carriere kormánybiztos szabadon és belátása szerint cselekedhetik.

Éljen a király! Párisban történt: A Théâtre de la République tegnapi előadásán a Le roy des gascons került színre. A színházban levő körülbelül 200 royalista folyton: Éljen a király! Éljen az orleansi herceg! kiáltásokkal zavarta az előadást. Végre is a rendőrségnek kellett közbelépni.

Táviratok.

Thun gr. Ischiben.

Bécs, jul. 17. Thun gróf min. elnök, ma este Ischibe utazott az udvarhoz.

Trónörökös a ravatalon.

Budapest, jul. 17. Pétervárról jelentik: Abas Thuman György trónörökös nagyherceg halála óta bucsujáró helye a lakosságnak. Naponta ezrek érkeznek a legtávolabbi vidékekről, hogy a nagyherceg földi maradványai előtt imadkozzanak. Naponta több gyászmisést tartanak ortodox és örmény szerzárás szerint, sőt mohamedán isteniszteleteket is tartanak. A gyászméletet Borshonban a nemrég és számos küldöttség fogja üdvözölni. A halottat szállító vonat Pétervárra érkezésének időpontját még nem állapították meg véglegesen.

Czáfolat.

Budapest, jul. 8. A Wiener Abendpost a következőket írja: Egy mai reggeli lapnak az a híre, hogy a közoktatásügyi miniszter a bécsi egyetem rektorával szemben rosszállásnak adott kifejezést, a miatt, hogy a rektor egy Finnország ügyében való feliratot a'írt es hogy a miniszter a rektorok ehhez a tüntetéshez való hozzájárulást megróttá, fel vagyunk hatalmazva annak a kijelentésére, hogy a hír teljesen alaptalan.

LEVELEK.

Szalmaözvegyek szabályzata.

1. §. Mindenárón fenntartani nem szükséges. A kávéház igen czélszerű intézmény; de aki egy éjjel harmincz kávéházt végig jár, utóbb még e kedves és lelétvidító szórakozás iránt is blazirtta lesz.

2. §. A knikebájnok dolgában okos emberek rég behozták a numerus klauzst. Husz knikebájnál többet funi egy éjjel — már fölösleges buzgalom.

3. §. Azéri, hogy a kávéház helyiségében a szende női nem is esetleg képviselve van, a pezsgó hozatás még nem föltétlenül kötelező. Pezsgót akkor igyék az ember, ha pezsgőre szomjazik.

4. §. Annál kevésbbé ajánlatos, hogy a szalmaözvegy, a ki a szeszes italok iránt nem viseltetik rökonszenvet, limonádera egyetlen éjjelen át ötödfel forintot kölcsön.

5. §. A férfiu szabad volta nem éppen abban csucsosodik ki, hogy az ember a korcsmabeli étlap minden különlegességét megrendeli. Az élvezetekben való daskalkodás mar igen sok kéző és hasztalan bánatot okozott. A szalmaözvegység mézesüstenben a gyomorkatarrus nem tartozik a legkellembesebb mulatságok közé.

6. §. Ha az ember orfeumba vagy egyéb hasonló helyre megy: fölösleges hangos füttyözéssel énekekkel kíserni a primadonna előadását. Hasonlóképp fölösleges: hogy az ügyeletes rendőrtisztviselővel zajosabb természetű konfliktusba keveredjünk. Sőt bizonyos jóakarattal meg arról is lemondhatunk, hogy az orfeum egyeb hallgatóit kidobjuk.

7. §. A primadonnát nyilt szinpadon nem szokás pezsgővel megkínálni.

8. §. Ugyancsak nem czélszerű cselekedet, ha a jókedvű szalmaözvegy nyitott fiákeren kocsikázik végig a primadonnával.

9. §. Ha valaki hüvösebb esten felöltöt hord, ez nem mindig tekinthető az öregég jelének. Inkább mondjunk le a fess fiu jelzóról, semhogy kininre vágy szalcsilre szoruljunk.

10. §. Ha Terézzel, a szobaleányunkkal a valamelyik majáliston találkozunk, ne tinczoljuk vele a okvetlenül a második négyest. A liberálistusnak is megvannak a maga hátárai és a tüzöltő, a Teréz barátja esetleg erősebb, mint mi vagyunk.

11. §. Ha a multság színhelyét együtt hagyjuk el a jókedvű Terézzel, ne a saját kocsinkon vigyük őt haza a szalmaözvegyi lakásukra.

12. §. Ha kora hajnalban a szobaleány ajtót nyit, a „kezet csokolóm"-ra ne aképp válaszoljunk, hogy az ő rózsás arcocskáját megcsipjük. Mert ha, Teréz esetleg a kezünkre üt, a férfiu tekrütély szánalmasan agonizálni kezd.

13. §. A háztartásban valamelyes rend

sohasem árthat. A zongora belseje nem arra való, hogy a nyakkendőinket benne tartsuk.

14. §. Ugyancsak czélszerűen intézkedés, hogy a cipőket az ebédlő trumeáján állítsuk ki közszemlére.

15. §. A férfi büszkeség gyáva meg-alázásának minősíthető, ha a szalmaözevegyszabadsága alkonyán, így szól a konfidens-Terézhez: „A nagyságának nem kell megmondani, hogy ilyenkor járok haza.”

16. §. Augusztus végén motozzuk meg gondosan az ősszel felöltőket és nyári ruhákat. Egy elfeledett levélke sok véres válpörnek képezte már áldatlan alapját.

17. §. Az előkelőségnek nem mindig az a mértéke, hogy az ember a nyájas idegeknek cognacot és abszinthet fizet.

18. §. A feleség ithonmaradt barátjainak ne udvaroljunk.

19. §. A hazugságnak is megvan a maga határai. Ha szeretett nőnket folytonosan arról biztosítjuk leveleinkben, hogy esti nyolczkor elvileg az ágyban vagyunk, okvetlen fölkeljük benne a gyanakodás ördögét.

20. §. És végül, ha hitvesi látogatásra indulunk, ne kísértessük ki magunkat cigánynyal a pályaudvarra.

Fürdőzésem története.

II.

Strogoff Fakir utazása.

Kassa, július 15.

A vasuti kupéban kényelembe akartam helyezkedni s éppen azon igyekeztem, hogy az éjjel elmuaszítottak, a délelőtti nap hevében tovarobogó vasuton kipótoljam, mikor egy természetes ur szállott be.

Anélkül hogy bemutatkozott volna, vadászfelszerelésére és puskára mutatva így szólott:

— Vadász vagyok!

Nagyot néztem, Mi közöm nekem ehhez? Valami csak kellett rá felelnem s így hasonlóval válaszoltam:

— Nem vagyok vadász!

Gunyosan végig nézett rajtam s oda vetette:

— Látom!

En meg ra se figyelve leheveredtem és nyugodt álomba szerettem volna merülni, de lehetetlen volt. Az öreg minden további biztatás nélkül vadászkalandok elbeszélésebe fogott. Dühömben majd hogy hozzá nem vágtam a vasuti kópét.

Később aztán megszoktam a hangját mint a vonat egyhangú zakatolását s elszunnyadtam. Egyszerre felrázott s a fülemben ordította:

— ... érti uram, három remek viasszával indultam neki...

Tovább nem állhattam és nem alhattam. Végig néztem rajta és a szomszédos kópéba mentem.

Egy hölgy ült itt egyedül.

Nem akarok a megismerkedés részleteibe bocsátkozni, de fél óra múlva tudtam már ki ő?

Vasuti Gésa!

Tudják-e önök, mi és ki az a vasuti gésa?

Röviden: olyan hölgy, a ki távutazik a szerelemben. Azt hiszem a definíció elegendő. Mikor ő nagysága látta, hogy ravasz ficzkóval van dolga, egy cigarettával kért tőlem felhígyesztette ajkait és röviden megvetett. Örömmre ki szállott a legközelebbi állomáson.

Minden egyéb incidens és alvás nélkü. érkezem Kassára. Kassa! Ó csodás város! Micsoda város! Gyönyörű asszonyok leányok tarkítják a Széchényi teret. És hogy tudnak ezek öltözködni!

Néhány barátommal este hét óráig megismerjük a várost. Azután a nyári bodéba mentünk, a hol Ujházy mester vendégszerepelt a „Pentek este” és „Országgyűlési szállítás” című darabokban.

Csodás ez az ember, a mi városunk szülötte. A mi nyomoruságos kritikusi tollunk-

nak hallgatnia kell és néma bámulattal meghajolni az ő remek művészei iránt.

Színház után kedélyes vacsora volt az Európában, melynek kavéházában oly remek bohém kompánia verődött össze, melyet ez a szép város nem egy hamar tiszteletet falai között.

Ujházy Ede, Gyöngyi Izó, Andorffy Péter, Mezei, László Gyula, Szendrei Miska, a magyar színészet nagy bastyái s a toll emberei: Dr. Banyai Sándor az „Újszázad” f. szerkesztője, Balla Jenő a „Szegedi Napló” b. munkatársa, Rudnay Győző és Balla Mikós a „Művész Világ” szerkesztői s végül jómagam a „Debreczen” képviselőjében.

Két óra éjfélig több rendbeli alsóskáláberek zajlottak le. Azután a homeri kacajtól köve ett szellemi sziporkák, melyekben Ujházy mester bzillirozolt. Fél négy óra volt és világos, mikor szétoszlottunk. Ők aludni mentek, én az álomásra, hogy folytassam utamat fürdőzésem célja felé. A viszontlátásra!

Fakir.

HIREK.

Emlékoszlop Nagy Sándornak.

Meg a múlt 1898. év márcz. havában tartott rendes közgyűlésen elhatározta a város, hogy a debreczeni csata színhelyén a városi körkemenzre (teglagyár) közvetlen szomszédságában levő dombot, melyet a nép 50 év óta Nagy Sándor helmének nevez, mivel az Ujházyos felől előnyomuló muszka-hadsereg mozdulatait e halom tetejéről nézte Nagy Sándor József honvédtabornok és aradi vertanu — díszes emlékoszloppal jelölteti meg. Ez emlékoszlop — tekintve hogy a domb is jó magas, sokkal nagyobb arányokat öltött, mint előregondolni lehetett volna és mivel a belé illesztendő emléktábla leleplezése is a f. évi aug. 2-án tartandó ünnepségek programjába van felvéve, lazás sietséggel dolgozat rajta a vállalkozó építész — Horváth és Biczó. Az obeliszk 8—10 méter magas lesz, mely lépcsőzetesen keskenyedik felfelé, míg a tetején egészen csucsban végződik — s legfejül egy óriási nagy ágyugolyó lesz illesztve. Az emléktábla az oszlopnak városunk felől eső oldalába körül-belül 2 méter magasságban fog beillesztetni. A márványtáblára bevésendő felirat a debreczeni csata napjának felemlítése mellett jelezni fogja az orosz tuleróvel szemben a maroknyi honvédsereg hősiességét. Nagy Sándor József tabornok nevét stb. A folyamatban levő munkálatokat tegnapelőtt Komlóssy Arthur főjegyző Vecsey Imre tanácsnokkal együtt megismerelték; velők volt Kun Béla jogszegyleti elnök is, ki az aug. 2-ik ünnepély napján a domb tetején fogja elszavalni költeményét. A Nagy Sándor halom a Csige kertti honvéd temetőtől kocsin 8 percz alatt érhető el sebes hajrással; gyalogosan, vagy éppen zászlós díszmenettel belelhetik 25 percz vagy egy félóra is.

* **A kóroszlán kiszállítása.** Tegnap kezdtek meg az emlékkerti kóroszlán kiszállítását. Par nap múlva már a honvédsírokat fogja jelölni. Mikor szeptemberben vissza fog térni a diáksereg, pu ztán találja az emlékkerti halmot. Vajjon olyan könnyen fognak e fiatal szívek is beletörödni ebbe, mint a nagy fejűek? ... A szabadság-szobor ügyét mintba ismét el akarnák temetni!?

* **Az ipartestület kérelme.** A debreczeni ipartestület azt a kérelmet terjesztette a városi tanács elé, hogy engedjék meg neki, mikép pecsetjén a város czimerét használhasa. A jog- és pénzügyi bizottság javasolja a tanácsnak a kérelem teljeítését.

* **Aszfaltjáró a Csapó-utcán.** A csapó utcai háztulajdonosok azért folyamodtak a városi tanácshoz, hogy csapó-utczát is látta-sa el aszfalt járóval. A véleményezésre felhívott jog és pénzügyi bizottság tegnap ülésében tárgyalta ezt a kérelmet és azt javasolja, hogy

a harmincezer forintba kerülő aszfalt járó hőségeinek felét fedezze a város, a másik felét pedig a csapó-utczai háztulajdonosok. A város pedig a rá eső tízenötezer forintot négy részletben illessze be a költségvetés keretébe.

* **Véres családi dráma.** Rémes családi drámáról tudósít bennünket h. bagosi levelezőnk:

Egy h. bagosi gazda ember künt aratott a mezőn 16 éves, szép hajadon mostoha leányával. Ugy reggel 9 óra körül pihenőt tartottak az apa és a leány. Az apa, mint azelőtt is már többször, szerelmi ajánlatokat tett a gyermek leánynak s mikor az kérését nem hallgatta meg, reá támadt a szegény leányra. A leány kétségbeesetten védekezett, mire a vadallatias apa kaszáját ragadta kezébe s szíven szurta a leányt, aki azonnal meghalt.

Mikor a kegyetlen mostoha apa rémitő tettének tudatára ébredt, egy közellévő kútbavetette magát, honnan csak másnap húzták ki megdermedt testét.

Délben a gazda felesége ebédet vitt ki férjének és leányának. A leányt egy kereszt alatt találta s azt hitte, hogy alszik. Ébresztgetni kezdte s akkor vette észre a leány ruhájára a ludtvért.

Az anyamégerős állandó őrizet alatt van. Leánya nevét kiáltja folyton s néha órákosszat alétan fekszik. Életéhez alig van remény.

* **A dalegylet népnepélye.** A városi dalegylet a jövő hó 6-án népnepélyt rendez a nagyerdőn. A rendezőség már napok óta fáradozik és minden lehető elkövet, hogy ezt az ünnepélyt kedves emlékezetűvé tegye az azon részt vevő nagy közönségnek. A közre működésre igyekezik megnyerni a helybeli összes dalárdákat. A jezett nap délutánján a nagyerdőn. kedv, élet, elevenesség, vidámság lesz. Az ünnepély delután 4 órakor veszi kezdetet az ugynevezett korecsolyázó téren. Itt lesz felállítva egy 30—35 méteres hosszú, egy méter magas emelvény, hogy a rendezőség által oly leleményesen összeállított program itt lefolyó egyik legmulattatottabb része a tavolabb állók által is kényelmesen látható legyen. A nagyerdő egyes pontjain sárak állítanak fel, melyekben ciganyzene mellett jóízű ételek és jégbe hűtött italnak allanak a közönség rendelkezésére. A gyermekek számára tombola játékok rendeztetik a Dobos előtti téren. Rendeztetik egy nagy zabasú, az erdő sötétjét villanyfénybe usztató tűzijáték, melynek kezdete trombita szóval fog a közönség tudtára adani. Este hangverseny lesz a Vigadóban, a melyeni közreműködésre az egyes felkérésék folyamatban vannak. Az ünnepély teljes sorrendje a napokban már közölve lesz.

* **Eljegyzés.** Kutasi Ilmát, Kutasi Imre, a „Debreczeni Hírlap” felelős szerkesztőjének és lapkadótulajdonosának kedves és művelt leányát eljegyezte Popovics Gyula bankhivatalnok.

* **Leégett gőzmalom.** Tegnap számban egy távirat nyomán megemlékeztünk a nyíregyházi műmalom leéveséről. Ma a következő bővebb sorokat vettük a tűzvészről: A nyíregyháziakat vasárnap éjszaka tűzlárma verte fel álmukból. Az egész város népe arrafele tódolt, amerről hatalmas lángok csaptak fel és rettenetes pusztulás képét látta maga előtt. A Julia malom égett. A tűz valahol benn a malomban támadt, hogy melyik részében, azt most a n a i g sem tudják és o l t á s r ó l s z ó sem lehetett. A raktárakban főlhalmazott gabona és liszt-nemű föjtő füsttel hamvadt, a gépekhez sem férhettek hozzá, mert a fagerendás rekeszek mind lángban állottak. A tűzoltók hiába eregették a vizet a szikrázó tetőre, szétomlott, odávészett minden. Három faraktár van a

malom közelében, legalább azt megóvták a veszedelemtől. A Julia-malom alig néhány esztendeje épült. Schlichter Gyula tulajdona volt. A tűz mintegy százezer forintos kárt okozott, amely azonban jó részt egy biztosító társaságot terhel.

* **Rabló cigány-karaván.** Egy eddig még hurokra került cigány-banda tegnap, fényes nappal kirabolt egy zsidó handlét a Juhos csárda mellett. Rubinstein Menyhért h.-bösszörményi zsidó harmadmagával ült egyfogatu taligáján, mikor egy egész sereg cigány rá támadt. A taligán levő egy zsák finom tollat s egy csomó állatbőrt elvittek s Rubinstein örült, hogy ép bőrrel megmenekülhetek. Ma jelentést tett a rendőrségnek, mely a nyomozást megindította.

* **Ady Endre** verskötetete kapható a szerzőnél vagy László Albert könyvkereskedésében. Ára 1 frt.

* **Az elhagyott szerető bosszúja.** Nagy András kőmives legénynek sokáig volt viszonya Szöllösi Marival. Hogy, hogy nem a viszonynak vege szakadt. Szöllösi Mari nem akarta többé megismerni Nagy Andrást, ki kedvese hűtlenségét anyjának, Szöllösi Ferenczének tulajdonította. Mikor Nagy András értesült, hogy Szöllösi Marinak már új kedvese akadt, bosszút forralt. Tegnap délután 5 óra körül ráesett az anyára és leányára s a Piac- és Kossuth-utca sarkán korbácscsal támadta meg őket. Sikoltásukra többen rohantak oda, a fel-dühödött embert, ki a rendőrökre is felemelte a korbácsát, alig tudták lefegyverezni. Nagy Andrást a rendőrség börtönébe szállították s ma reggel hallgatta ki Erdélyi r. fogalmazó. Azt állítja, hogy be volt rugva, mikor a nőkre támadt. A rendőrség három napi börtönre ítélte a verekedő, szerelmes kőmives legényt.

* **A tartalékosok jelentkezése mozgósítás esetén.** A honvédelmi miniszter 45.027. sz. a. a következő körrendeletet bocsátotta ki:

„A vedtörvény-utasítás II. és III. részének a nem tényleges állományu legénységnek mozgósítás esetén való bevonásánál a közrégi előjárónál leendő jelentkezésére vonatkozó határozványainak módosítását illetőleg a közös hadügy miniszter ural egyetértőleg a következőket rendelem:

A magyar korona országában és a birodalmi táncsban képviselt királyságok és országokban tartózkodó nem tényleges állományu legénység mozgósítás esetén a tényleges szolgálataira való bevonásánál a tartózkodási hely közrégi előjárójánál elvileg nem köteleles jelentkezni. Csak azok, akik honvédigazolványi okmány vagy behívó jegy birtokába nincsenek s a kiknek bevonulása alkalmával a vasutat, vagy gőzhajót kell igénybe venni, kötelesek elmentelük előtt az igazoló jegyért a közrégi előjárónál jelentkezni, továbbá kötelesek mindazon bevonulók, kiknek gőzhajót kell használniok; a fölvteli hajóállomás közrégi előjárójánál jelentkezni, a kitől a gőzhajóval való utazáshoz a szükséges utalványt kapják. A megszállott tartományokban tartózkodó nem tényleges állományu legénységnek bevonulását illetőleg az eddigi intézkedések maradnak érvényben.

Fejerváry Geza s. k.

* **Dalestély és táncmulatság.** A debreczeni acsifjuság kebeleben alakult dalkör 1899. évi július hó 22-én a Margit-fürdő disztermében, saját pénztára gyarapítására táncmulatsággal és sorhuzással egybekötött dalestélyt rendez a következő műsorral: 1. „Érted galam” köszöntő dal Storchtól, Tarkamadar, népdal Kernertől, 3. Kony. Silchertől, 4. Rakóczi-induló zenekarral, Hubertól, Bélepídij személyenként 70 kr, a jegyhez mindenk

egy sorsjegyet kap díjmentesen; az ezen felül igénylendő játszó sorsjegyek ára 10 kr. Szünóra alatt a következő értékes tárgyak fognak kisorsoltatni, 1. Egy darab 2 frtos Mária Terézia-féle régi ezüsttaller szalag-diszszel. 2. Egy darab értékes nicki ébresztő óra. 3. Egy darab 10 koronás arany, mellre-tűzhető szalag-diszszel. A zenét Kiss Gyula jeles népzene-kara szolgálta. Parteló és alapító-tagok jegyeiket használhatják. Felfűléselek köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kitérő etelekről és italokról gondoskodva leend. Kezdeté pont 8 és fél órakor.

* **Esküvő.** Frank Rezső debreczeni férfi ruha kereskedő ma tartja esküvőjét Budapesten Blóch Ida kisasszonnyal.

* **Az idők jele.** Mióta Daniel báró jónak látta a postatakarékpénztárnál a betétek után fizetett kamatlábat leszállítani, a betevők száma erősen megcsappant, úgy hogy az elmúlt években ezimben az eredmény alig volt pár 100.000 frt. Ez év e tekintetben változást hozott. A betevők várákozás ellenére sűrűen jelentkeznek, a mi annál meglepőbb, mert a betéti kamatláb maradt a régi. — Beavatott körök a főnti jelenséget a takarékpénztáraknál előfordult sikkasztásokkal s a kisbetevők bizalmának a kisebb magánintézetek iránti megrendülésével hozzánk kapcsolatba.

* **Felismert tolvaj.** Borbély Margitnak nagyon feltűnt az utcán egy csinosan öltözött asszony: Herberl Jánosné Csöke Katalin. Feltűnt pedig azért, mert rajta a saját új ruháját ismerte fel, melyet néhány nappal ezelőtt loptak el tőle. Bekísértette a csinos, de gyanus hölgyet, ki erősen tagája a terhére rótt cselekményt, a rendőrség nyomoz.

* **Koppi ur viccei.**

— Hallották önök, szólott Koppi ur, hogy az érettségim megbuktattak egy diákot, mert nem tudta ragozni ezt a szót: temető.

— Ön se tudja, — szólunk Koppi urnak.

— Én igen! . . .

— Nos? . . .

Énmető, temető, ömető . . .

. . . Szerencsére idegen ült az asztalhoz s így nem rugtuk ki Koppi urat. Az idegen Angelotti volt a derék orfeum-direktor.

— Na direktor ur, szól hozza valaki, mit szól ahhoz, hogy megnyitott a második orfeum is? . . . Angelotti az ő speciális magyarságával válaszolt.

— Hát volt eddig egy orfeum, megvan most két orfeum . . .

Koppi ur elábrándozva számol: Angelotti, csavárgelotti, drájjelotti . . .

— Valami Arabella nevű hölgy is van a másik orfeumban, — mondja Koppi ur.

Tudják-e önök, hogy hívnák ezt a hölgyet, ha most erre, mi felénk tartana? . . .

— ?

— Errebella . . .

. . . Roppant elnéző hangulatba voltunk s nem bántottuk a szegény lelki-beteg embert. Ő zen nagyon csodálkozott s elhatározta végét szakítani a türelmünknek. Odafordult a legöregebb kompanistához.

— Hallottam, hogy önnek nagyon csinos kis marhavésze van? . . .

— Mit mond, nyomorult? . . .

— Kuttyája. A kutya mar, ha vész . . .

. . . Koppit úgy kidobtuk, hogy koptant . . .

* **Birkózás 100 koronáért.** A Széchenyi utca végén levő Urban-féle műarénát szokatlan nagyszámu közönség töltötte be tegnap este, ugyanannyira, hogy helyet egyáltalán

kapni nem is lehetett. Az előadás fővonzó erejét a 100 koronás díjbirkózás képezte; egy Kripolszki nevű fiatal festő segéd negyedszer állt ki az erőművészettel, de most nem 10 perczre, hanem végkimerülésre ment a küzdelem. A közönség lázas kíváncsisággal várta az eredményt, de a birkózás majdnem elmaradt, mert a kíváncsi sereg annyira összetorjódott, az aréna közepén, hogy 12 fegyveres rendőr sem birt a tömeggel, mindenki közvetlen közönségtől akart tanuja lenni a mérkőzésnek. Végre megkezdődött a birkózás. Folyt a küzdelem tovább egy negyedóránál. Természetesen a közönség a festőnek drukkolt, csak akkor abozagolták, mikor egy székre felállva kijelentette, hogy mindketten egyforma erőben vannak, csak neki a karján keletkezett vérző seb miatt az egyenlő küzdelmet folytatni nem lehet. — Csütörtökön Alexander Schwarzdummer Augustznak lesz jutalomjátéka.

* **Lányi Géza Debreczenben.** Lányi Géza 14 tagból álló kiváló művészarszága holnap kezd meg az Angol Királynéban előadásait. A közönség figyelmét felhívjuk a ritkán kínákozó kellemes szórakozás megszerzésére.

* **Orfeumok.** Angelotti orfeumában jelenleg egy új énekesnő és Dasslon biciklista aratják a legtöbb tapsot. Angelotti különben Debora-h-, az ismert orfeum divát akarja szerződtetni orfeumába, aki Debreczenben előnyösen ismer a közönség. — A Gamberinus sörcsarnokban levő orfeumot szinten nagy közönség látogatja. Egyszóval van most Debreczenben elég hely, hol vigasztalást méríthetnek a szegény szalma-özvegyek, kiknek egyébként figyelmükbe ajánljuk mai róluk szóló levelünket.

* **Gyomor-bélhurut és elhújasodásnál** a Ferencz József keserűviz jótékony gyógyhatása puratlan. Bevásárlásánál nagyon ajánlatos csakis Ferencz József vizet kérni, ne hogy más csekélyebb értékű vizet kapjunk.

Vandalizmus.

Irta: **Gondy Károly.**

A Csokonai kör talapzatába most véssik régi modorban a költő nevét, a dombor fém betűk helyébe. Így bevesse a kőbe, az emlékezetbe nem férközik oly könnyen az idő vasfoga, sem a vandalizmus otromba kalapácsa.

Mintegy újra kifényesítve visszük irodalmunk fényét: újra ajkon c-ókolhatjuk vele a muzsáját. Az arany betűk csillogása mint a faklya foszló lángja vezessen előbbre a tört uton! Barbar esonkító! ne oldsd el a parányi lángot, hiszen önmagad is a sötétben maradsz. Nem elég, hogy már felébe megfogyva, és úgy megtörve vagyunk?

Debreczen vallásra és nemzetiségre első, műveltségére 3-dik helyen áll. Vajjon nem téved-e a statisztika, ha uton-utfélen a vandalizmus nyomára akadunk? Ne kicsinyeljék e nyomokat; ne állassuk magunkat a gyermekkor eretlenségével, hiszen férfi erőre, éret észre, ha nem érettségesre vallanak e botrányos csonkítások, itt a Collegium körül.

A tilalom táblák hiába, sőt a megóvás hátrányára vannak felállítva, mert a gyermek gondolkodását talán inkább inervei a vandalizmusra. Rendesen ezek az első, melyek a vad tanoncok, vadonczok romboló dübének áldozatul esnek. Hálából szabadságukat, szabad idejüket így köszönik. Nem követ el az oly nagy bünt, ki az önfentartási kerlelhetlen törvényei szerint lopni kénytelen, mert munka hiány miatt egész családja éhezik: de az a legveszedelmesebb gonosztevő, ki jóllakva neki megyen bokornak, virágnak, neki a szent ihletől övedett szoborok, mely éppen buzdításul a nemestetekre volna felállítva.

Kiben nincsen kegyelet, nemesebb ösztön

és semmi fogékonyág a Természet és alter egoja a művészet szépsége iránt, az nem élvezzi a világot, mert szivtelensége elzárja előle az utat, melynek szélén annyi öröm virág fakad. Hat Isten képe van-e az teremtvé, kinek épen csak áthatlan teste van, mitől nem lát, nem hall, nem érez? Nem szebb-e a rózsza a fáján, mint a porban tépve, tiporva?

Tanítók! erre nagyon, de nagyon figyeljétek: a nefelejtsből fakad a pusztíthatlan ércszobor mintája és viszont harangszóval bírnak fel az imára. Az ércz és lélek között is van némi kapocs. Ki ne tapasztalhatta volna, hogy ugyanazon egy harang másképp szól délre, másképp nyugvóra, másképp a temetőbe.

Uton-utfélen találkozunk a vandalizmus ferdítései, romjaival, ki tudná ezeket felszólítani? Nem tehetünk ellene, türrünk kell, míg a jobb körök következnek. De meddig türrük azon vérlázító botrányokat, melyek a végnegyedre mezején, a temetőben elkövetetnek?

A temető a város lelkületének tükré. Vándor! A temetőn keresztül vedd utadat, ha a városba indulsz, hogy tájékozva légy a lakossága és hatósága felől. Rendellen, temető hanyag hatóságra, hiányos mérnöki hivatalra enged következtetni. Mit várhatsz, ha a vezetők szivtelensége?

Megallj vándor!... mily rettenetes látvány... a fehér márvány sírköbe illesztett arcok és kerületei összelövöldözve!... az anyai szív nagy veszteségének hirdetőjét uri nevelésű suhancok czéba vették, nem egyenesen a vérző szivbe czéloztak?...

A hatóság ugyan szélnek ereszté hirdetőnyelvéit, tilalmait vastablára festeti, de továbbra nem intézkedik. Tiltja az erdőn a szoba pisztoly használatát, mert félti madarait, és galyait; de nem tiltja a szőlőben, hol közelebb embert, gyermeket találhat. Mit használ az ilyen rendszabály. Bármily fegyver nem gyerek kezébe való; de még a szoba pisztoly nem is gyermek szobába való. Tiltsa tehát szigorúan egyáltalán azok hordását közbelen és hatalmazza fel a közegeit azok elkövetésére.

A szobában nem parancsol a rendőrség, és ha ott a pajkos fiu a testvérét lelövi, az a szülők gondja, de felelőségre legyen vonható a hatóság, ha majalison a tanuló lelövi a tanárját, vagy társát. A véletlenséggel ne takarodjunk, le kell rántani a palástját a parafasok szarvaírói.

Bizony az sem dicseri a mérnöki hivatal, ha a kripta ásásból került rényeteg földet legott a szomszédok sírdombjaira hordatni engedi. Bárhol ki épített, hordossa onnan a szemetet.

Nem csoda, ha a csósz szemé e basahalmokon túl nem lát és a temető rándevük és idillek szinterévé lesz.

Mocskos kezekkel érintik a kegyelet könyhartat lepte koszorúit és sáros lábakkal e szemfedeleit, a halott imára kulcsolt kezei felett.

... Itt vagyunk a frissen ásott sír szélén annyi bukdaesolás után, imádkozunk lelki üdvéért, elérjük a dohos kripta falat: Nyugodjék minden A. B. F. R. A.!

Különfélék.

Az új szombatosok. A vallásos visszafejlődésnek egy bizonyos nemét Erdély mutatta fel eddig, most azonban párja akad Oroszországban. A mókokánok részben a presbitariádokhoz hasonló felekezettől vált ki ez a «Szubbutnik»-nek az az orosz Szubota (Szombat) szótól elnevezet zsidóskodó felekezet. Az új testamentumot ezek is elvetik. Az ó-testamentumot eredeti héber nyelven olvasák. A zsinagógákba járnak. A talmudnak egyenlő becsot tulajdonítanak az ó-testamentummal. Egy részük azonban a pentateuchon kívül mind-n egyéb írást elvet. A ma okánok nagyobb részét az a judaizáló irány elkezerítette azért a baptistákhoz csatlakoztak. S

falvaikból fölkerekedve, más vidékekre, főleg Baku tartományba költöztek.

Gyémántos fogak. Egy amerikai boxoló egy newyorki orvosnál gyémántos fogsort rendelt, azzal pótolta a versenyei folyamán elvesztett igazi fogait. — Érdekes tudni, hogy Egyesült-Államokban van a legtöbb fogorvos. Évenként négy millió alfogót gyártanak Amerikában és a fogorvosok évenként 1000 kg. aranyat, 3000 kg. «plombot» és platinát dolgoznak föl, a minék értéke meghaladja az öt millió frankot. Louisvilleben Lloyd Henry egy lovanak csináltatott alfogókat; Hyderabad szultánja egy madrazt fogorvosnál közel 10.000 forint árá fogsort ké-ztetett.

Hölgyek mint konduktorok. Madison amerikai városban, Indiana államban, valószínűs lazádas ütött ki es mindez egy pár női lovasut konduktor miatt, a kik a nőemancipációknak nem valami nagy becsületet szereztek. Ket évvel ezelőtt, a mikor a madisoni lovasutot felavatták, a vállalat igazgatói, hogy egy kis reklámra tegyenek szert, kizárólag szoknyás konduktorokat alkalmaztak. Nemrég azonban valamennyinek fölmondák, mert a társaságnak a hölgyekkel igen rossz tapasztalatai voltak. A szép nemhez tartozó konduktorok közül a fiatalabbak nagyon is sokat firteltek, az idősebbek pedig túlzékonyak voltak és soha sem jelentek meg pontosan a napi szolgálatra. Az elcsapott hölgyek azonban nem nyugodtak bele sorsukba, hanem föllázították a lakosság legnagyobb részét és a mikor az új férfiszemélyzet a lovasuti kocsiokon megjelent, szoknyaként lalkesülő tömeg kövekkel dobalt meg. A társaság azonban elhatározta, hogy nem tagit, hanem bevarja, míg a jó madisonok eszükre térnek.

CSARNOK.

Ki volt a győztes?

Irta: Nimen.

— Folytatás. —

Vaszile zavar an köhögött és elvörösödött mikor feleségének Ilinkát bemutatta, a fiatal bucaresti kokonicsa, lürkészőleg nezett az asszonyra és 22 éves tapasztalatlansága daczára, tisztában látszott lenni a helyzettel. «Ilinkától óvakodnom kell», gondolta, de azért leereszkedőleg mosolygott és biztosította az alázatosan hajongó Ilinkát kegyeiről.

Vaszile ur nagy boldogság nem maradt sokáig zavartalan. A szép fiatal asszony csak hamar elkedvetlenedett. A gazdasággal nem törődött, ferje keoveskedését türelmetlenül fogadta, unta magát. Hogy hamarabb teljék az idő, csak dél felé kilt fel egyből, sokáig öltözködött, delután zongerázott, regényeket olvasott, és mikor ezte ferje hazatért a társaságból és szerelmitásan magához akarta ölelni bájost nejét, az asszonyka rendszerint migrént kapott és Vaszile urnak nem volt szabad öt nyugalmában háborgatni.

Szomorúan ült ki ilyenkor Vaszile ur a tornácra, arca még jobban kigyuladt a sürrin egymásután felhajtott poháról, gömbölyű bamba szemek kimeresztette es koronkint nagyokat sóhajtott. Miért van a rózsán a tövise is.

Pedig minő szép volt itt künn az élet! A nagy udvar tele volt illatos rózsákkal, a szellő idehajtotta a lekaszált széna-illatot, a mihez hozzá vegyült a frissen öntözött virággyak üde párazata. A közeli templom tornyon egy gölya kelepelt és a mezőről idehalatszott a nyajak kolompja.

Szegény Vaszile, sokszor könnyekkel telt meg a szeme...

Ilinka egyszer csendesen mellé sompolygott és hűségesen nézve urára, félve, halkán rabegte:

— Szegény kokonicsulé... nem megmondám, baj lesz ebből...

— Miből? — förmedt rá felijedve a földesur.

— Ne tagadja kokonasule látom, hogy könnyezik.

— Bolond!... dörge Vaszile... a napba néstem... attól könnyezem. Pedig a nap már régen lement.

Pope-cu Vaszile sorsa azonban jobbra fordult, mióta gyakrabban voltak vendégeik a városból. A fiatal asszony felvidult, ritkábban volt migrenje, és ilyenkor szemlesütve megvallotta férjének, hogy hiszen ő nagyon szereti az ő Vaszilijét, de hiba, városi élethez szokott és nem bír társaság nélkül ellenni. «Hat hívj magadnak — tanácsola a tulboldog ferj — és a feleség élt jogával. Sorba ellátogattak az asszony rokonai a tizenkét testvér és a számtalan unokanóvér és unokafivér, leginkább pedig Grigore a nyalka kis vadasztiszt, a ki ugy szerette Mariczá', mintha csak édes testvére lett volna.

Vig fiu volt ez a Grigore, tudott mindenféle bolondos éneket, a mit a bucaresti santánokban tanult, tudott ioni és órákig ekarttyázott Vaszile urral, ugy hogy mire végre felkerekedett, hogy tavozzék, rendszeren lekéselt a vonatról. Persze Vaszilénél kellett aludnia. És a sok lekésésből végre is beverték szokássá vált, hogy ha Grigore hadnagy kijött a firtokra nyolcz nap előtt nem is tavozott. Vaszile örült ennek legjobban, de talán Marica is, csak hogy ő azt csak akkor mutatta, ha egyedül volt Grigoreval.

— Szegény uram, szegény Vaszile — sóhajtott eközben Ilinka sok almatlan éjjelen, — de megmenteni őt, kiszabadítani annak a kigyónak a bűbája alól.

— Csak hogy a mentéshez bajos volt ozzá kezdeni. — Mióta Vaszile ur ujra boldog volt, nagyon ridegen viselte magát Ilinkával szemben, ugy hogy a gazdasszony alig mert szólni hozzá.

— Ősz volt, szépember. Hűvös esős idő járt, korán besötetedett. A házban meggyújtottak a lámpákat. Vaszile szobájában rendezte számadásait. Ilinka azt hitte, az asszony is bent van a szobában, de a mint később a kis keru lugas mellett elhaladt, czuppaó csókol hallott aztán még egyet... es édes susugást. A ver elhült ereiben, megállt és figyelt. Maritza volt ott és Grigore. Sötét volt, ők nem láthatták a gazdasszonyt és boldogágukban nem hallották a nesztelen léptet.

Ilinka első gondolata az volt, hogy Popescuért siet, de ezalatt a fiatal pár felkerekedett és előtte ment be a szobába. E percztől fogva Ilinkának csak egy go dolata volt, rajta kapni Maritzát és feltedni hűtlenségét a férjnek. Másnap reggel azonban Grigore már eltavozott — ugylátszik bucsuzni voltak a lugasban.

És mialatt Ilinka egyre töprengett, miként ronthatná meg ellenét, a fiatal asszony egy mindenható lánccal meg szorossabban fuzte magához Vaszilét: anyja volt! Popescu magánkivül volt örömeben. Tudtam, tudtam — kiáltá — jó faj! a tizenkét testvér... nem csalódtam!

Ilinka a haját szerette volna tépni dühében. Még ez is. Ha a gyermek a világra jön, örökre vége mindennek, Vaszile soha sem fogja eltaszítani nejét és meg fog bocsátani neki bocsátani neki mindent: a gyermekért. Nem soha; ez nem tűrheti. Maritza most gyakran gyöngékedett és korán feküdt le. Vaszile a göreban időzött és kedvtelve szemlélte a sok felhalmozott kukoriczat, hogy kincs az Romániában, a szegény népnek ez adja meg a mindonnap kenyerét: a maczaligát. A mint ezi a kincsét es gondolatban számolgtatja, mi mindent fog ő vásárolni szépséges feleségének, ha a termést eladja, egyszerre csak Ilinka áll előtte. A sovány asszony még jobban lefogott, mióta olyan nagy keserv ragódott a szivén, arca halálsápadt volt, csak szemek fénylettek jóslóan.

— Vaszile — mondá rekedt hangon — beszélni akarok veled.

Popescu összehuzta szemöldeit és dorgálólag nézett reá, aztán körültekintett, nem hallotta-e valaki ezt a bizalmas megazolást. (Vége köv.)

hogy az ország belileg is miné leg is menné gunknak nem a szarvasmarh husszükséglet is jelentékeny szarvasmarhák marha termeli minőségű trágya miné jobb az annál jobb te földék is.

szarvasmarha- csak számban, javult, mégis a nevezetesen A Németország is; sem minőségiében azok azért leginkább gazdaságotól szarvasmarha- ban, a milyen lenül szüksége hajó állattá fe

Igaz ugy választasa kör kellő szakértel és silány minős ban tavórol e takarmányozás szarvasmarha- reszesül. Szalm teletetés mellé állat, mert ez maznak annyi állatnak mulha gyorsan nagygyás mellett a t nem bír el nag hasznó, mint a lobb takarmány

csak akkor takarmányozás illetve tetemeny erőteljesebb fe is képviselnek.

törvel felszantv szarvasmarha- ban magába vé könnyen lehet löherevel, lucz

val stb. pótoln a takarmányfel adnak, mint te ban a mestersé nem terjed oly natos volna, or

csak olyan ne melyet a paccz szivesen ad o közeve lat ha nem minden g

A löher n léset kellene m jobb minőségű nem áll nagyok gnel rendelkez előkészítéssel a talaj terméke dolog, hogy e fonsfat-gipsz m és a löhere-fel

less a repa, h maza szuper után pedig 60 holdanként.

Egy vagy gondoskodni k takarmány re mondon tehettük jövedelmezővé; mány-hiányt n

KÖZGAZDASÁG.

Javítsuk szarvasmarha-állományunkat.

Az ország vitális közgazdasági érdeke, hogy az ország szarvasmarha-állománya számbelleg is minél inkább szaporodjon, minőségileg is minél inkább javuljon. Mezőgazdaságunknak nemcsak azért legjövendőbb ág a szarvasmarha tenyésztése, mert az ország gazdasági életének fedezése után, a külföldről is jelentékeny mennyiségű péz folyik be a szarvasmarhákért, de azért is, mert a szarvasmarha termeli a legnagyobb tömegű s legjobb minőségű trágyát s így minél nagyobb és minél jobb az ország szarvasmarha-állománya, annál jobb termőerőben tarthatók a szántóföldek is.

Nem szenved kétséget, hogy az ország szarvasmarha-állománya utóbbi időben nemcsak számban, de minőségileg is jelentékenyen javult, mégis távol a l még a nyugati országok nevezetesen Anglia, Belgium, Hollandia, sőt Németország szarvasmarha-állománya megett is; sem minőségileg, sem hasznajlás tekintetében azokkal fel nem veheti a versenyt, azért leginkább, mert nálunk — egyes jobb gazdagságtól eltekintve — nem részesítik a szarvasmarha-állományt olyan takarmányozásban, a milyen takarmányozásra annak okvetlenül szüksége volna, hogy erőteljes, hasznalhajtó állattá fejlődhessek.

Igaz ugyan, hogy a tenyészanyag megválasztása körül sem járnak el mindenkor kellő szakértelemmel s hogy különösen kevés és silány minőségű bikát tartunk, mindez azonban tavalóiról sem olyan káros befolyású, azon takarmányozású módnál, melyben az ország szarvasmarha-állománya csaknem mindenütt részesül. Szalma és hasonló anyagokkal való teleltetés mellett először is törpe marad az állat, mert ezek a takarmányok nem tartalmaznak annyi tápláló anyagot, a mennyire az állatnak multhatlanul szüksége van, hogy testét gyorsan nagygyá növesse. Ilyen takarmányozás mellett a tehén kevés tejet ad, az ökr nem bír el nagy terhet s így nem is hajt olyan hasznót, mint a minőt hajtani jobb, megfelelőbb takarmányozás mellett.

Az állattenyésztés igazán hasznót hajtó csak akkor lehet, ha az állatok megfelelő takarmányozásban részesülnek, nagyobb munka, illetve tetemenyeképességet fejtenek ki, nagyobb erőteljesebb fejlődnek, s így nagyobb értéket is képviselnek.

Sajnos, sokkal több rét lett immár feltörve leiszantva, semhogy a meglévő az ország szarvasmarha-állományát eltarthatná; ez azonban magába véve meg nem baj, mert a hiányt könnyen lehet mesterséges takarmányfelekkel, lóherevel, luczernával, zabos búkkönnnyel, répával stb. pótolni, annyival is inkább, mert ezek a takarmányfelek rendszeren nagyobb termést adnak, mint természetes kaszálók. Hogy azonban a mesterséges takarmányfelek természetesen nem terjed oly mértékben, a miként az kívánatos volna, onnan van, mert a magyar gazda csak olyan növényeket szeret termeszteni, a melyet a paczon azonnal értékesíthet, s nem szivesen ad olyanok is földet, melyből csak közvetve lát hasznót s a melynek hasznosságát nem minden gazda látja be.

A lóhere n kívül különösen a répa termesztését kellene mindenütt felkarolni, mint a legjobb minőségű takarmányokét s a mennyiben nem áll nagyobb terület ezen célra az eddigigél rendelkezésre, legalább a talaj gondosabb előkészítésével a műtrágyák használatával kell a talaj termékenységét fokozni. Köztudomású dolog, hogy a gipsz vagy meg inkább a szuperfoszfát-gipsz mely hathatósan fokozza a luczerna és a lóhere-felek termését s hogy mily óriási lesz a répa, ha a vetés előtt 1—1½ méter-massza szuperfoszfátot kap a talaj, kikelés után pedig 60—80 kg. kali-sáletromot kat. holdanként.

Egy vagy más módon, de mindenesetre gondoskodni kell arról, hogy bőven álljon takarmány rendelkezésre, mert csak ilyen módon tehetjük szarvasmarha-tenyésztésünket jövendőbbé; csak majd akkor, ha takarmányhiányt nem szenvednek az állatok, for-

dítsunk gondot a tenyészanyag megválasztására is, előbb ha tesszük, se lesz annak eredménye.

Sertésvásár.

Kőbányai sertéspiac. Julius 17. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (paronkint 400 kgron felüli 40—40½, kr. Közép (paronkint 300—340 klg. súlyban 42—42½, kr. Fiala, nehéz (paronkint 320 kilogramm felüli súlyban) 42½—43 krig. Fiala közép (paronkint 251—320 klg.) 43½—44 krig. Fiala könnyű paronkint 250 kigrig terjedő súlyba. 44—45 kr. Szerbiai: nehéz (paronkint 260 kgr felüli súlyban) 44—44½, krajczárig. közép paronkint 240—260 kilogramm súlyban) 43½—44 krajczárig. Könnyű (paronkint 240 klg. terjedő súlyban) 44—45 krajc ár.

Sertéslétszám: 1899. évi Julius 16-án — volt készlet 43.614 darab, 1899 Julius hónap 16-én felhajtott — drb, 1899 Julius hónap 17-ik napján elszállított 912 drb 1899 Jul. hó 17-ik napjára maradt készlet, ben 42.702 darab. — A hizott sertés üzlet irányzata k-llemesebb.

Budapesti gabonatözsde.

Julius 15.

készárnyület hivatalos árjegyzései a következők:

Bursa	kilós	Ar 100 klg.		kilós	100 kilogramm ára	
		frtől	frtig		frtől	frtig
Bánsági	76	9.35	9.55	80	09.80	09.90
"	77	9.50	9.65	81	09.00	09.00
"	78	09.55	09.70	82	—	—
Tiszavidéki	79	09.60	09.80	—	09.80	09.85
"	76	9.35	9.55	80	—	0.00
"	77	9.50	9.70	81	00.00	00.00
Pestvidéki	78	09.60	09.70	82	09.85	09.75
"	79	09.65	09.80	—	—	00.00
"	79	9.75	9.75	80	—	—
Fehérmegyei	76	9.30	9.10	81	09.70	09.80
"	78	9.45	9.55	82	—	—
"	79	09.60	09.70	—	—	—
Bácskai	76	9.20	09.30	80	—	—
"	77	9.20	9.40	81	00.00	00.00
"	78	9.30	09.45	82	0000	00.00
Észak mag.	79	9.35	—	—	—	—
"	78	—	—	80	—	—
"	79	—	—	81	—	—
					Min. hekt.-ben	Ar kilogramm
Őz elsőrendű	uj	70—72	7.05	7.30		
" másodikrendű	"	—	6.90	7.10		
Árpa takarmánynak	"	60—62	6.15	6.35		
" égetni való	"	62—64	5.90	6.10		
" serfőzdei	"	64—66	6.60	7.00		
Zab	uj	39—41	5.70	6.00		
Tengeri bánsági	uj	—	4.50	4.60		
" más nemű	"	—	5.00	5.25		
Repce bánsági	"	—	4.15	4.45		

Nemes rák

elő megérkezés, biztosítva 5-kos kosarakban bérmentve.

60 óriás 3.50 kr. 45 Solo ritka állatok 4.80 kr.

Spitzer H.

Probusna Galiczia 6.

2842 számhoz.

Értesítés.

A Debreczeni ujonnan épült lovasági laktanya markotányossága és fűszerüzlete 1899. július hó 31-én d. e. 10 órakor fog a cs. és kir. 7. huszárezred kiegészítő hadosztályánál Debreczenben kiadatni.

Ezen üzletről a közelebbi feltételek a nevezett kiegészítő hadosztálynál és a 7. hadtest intendánságánál a rendes hivatalos órák alatt (délelőtt 9—12 óra) megtekinthetők.

552.

18.9.

Pályázati hirdetés.

Debreczen sz. kir. város közkórházánál megüresedett belgyógyászati

kisegítő orvosi állásra

mely állás évi négyszáz 400 frt. fizetéssel, lakással bent a kórházban, fűtéssel világítással és teljes ellátással van összekötve, pályázat hirdettetik.

Megjegyzetjük, hogy ezen orvosi állás ideiglenes kinevezés útján fog betölteni s a kinevezett orvos állása állandósítá-ra igényt nem tarthat.

Felhívtnak az ezen orvosi állásra pályázni kívánók, hogy köllőleg felszerelt kérvényeiket hozzám f. é. augusztus hó 1 ig annyival inkább benyujtsák, mert a később érkező pályázati kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Debreczen 1899. Julius 6-án.

Gróf Dégenfeld József főispán.

KOVÁCS GYULA vaskereskedő

Piacz-utca, a Bika szálloda mellett,

ajánlja nagy választékban raktáron levő, elősmert, legjobb minőségű

Eperjesi cserépkályháit,

melyek ez iparágban első rangot foglalnak el és számos elsőrendű kitüntetésben részesültek.

Jutányos árak mellett

a legszolidabb és legpontosabb kivitel biztosítottatik.

A kályhák felállítását csakis kipróbált szakavatott állítók által végeztetem.

Ezen kályhák ugy tartósság, szépség, mint fűtőképesség tekintetében bármely külföldi gyártmánnyal versenyeznek.

Kész felállított mintakályhák raktáramon megtekinthetők.

Üzlet könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

 KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélboriték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

 nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Evi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

 reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

 igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.